

Hatala Csenge: Hírzárlat

Hatala Csenge újabb tényfeltáró könyve akadt a kezembe. A Requiem a Karthágó koncerten elhunyt fiú halálának körülményeit próbálta feltárni – de mindenhol falakba ütközött. Kíváncsian vettem kézbe, mit sikerül kiderítenie a balassagyarmati túsdrámáról.

1973-ban megtörtént Magyarországon az, amire senki sem gondolt. (És azóta ezek az esetek egyre gyakoribbak a világban.) Két fiú –testvérek- fegyverrel túsul ejti a Geisler Eta Középiskolás Leánykollégiumban alvó lányokat.

Hatala Csenge felkeresi a még élőket, és a sok-sok beszélgetésből áll össze a könyv. (Igaz, megelőzte őt Gazdag Gyula, aki 1988-ban leforgatta a Túsztörténet” c. filmet.)

Az idősebb fiú, Pintye András az értelmi szerző (a család később nevet változtatott). Apja, anyja elfoglalt ember, hűséges pártfunkcionáriusként építik a szocializmust. A fiúkra nincs idejük. András nem találja a helyét, külföldre menne. Ehhez megszerzi apja fegyverét (simán beengedik a laktanyába). Barátai nem vállalják a túszejtést, talán nem is hiszik el, hogy képes megtenni, mindenesetre a rendőrségnek nem jelentik. Ez később néhány év börtönt jelent számukra. Végül András öccsével, Lászlóval lopakodik be a koleszba, ahol a téli szünetről korábban visszaérkezett lányok alszanak. (Aki másnap csak a tanításra akart beérni nem is tudta, milyen jó döntést hozott.)

Néhány lánynak sikerült megszöknie, a többségnek azonban nem volt szerencséje. András majdnem végig ébren volt az 5 nap alatt, az alvatlanság, a fáradtság és a tudat, hogy innen nagy valószínűséggel nem jut ki élve, rányomta a bélyegét arra, hogyan bánt a lányokkal. László sokkal kevésbé volt agresszív a kényszerű összezártság alatt.

A lányok egy része félt tőlük, de volt, akiben kialakult a Stockholm-szindróma, bár akkor még nem tudták, hogy ezt így hívja majd a pszichológia. (A stockholmi túszejtés is 1973-ra datálódik. Nincs új a nap alatt. ☹)

A rendszer abszolút nem volt felkészülve egy ilyen eseményre, ezért nem is tudták megoldani a helyzetet. 5 napig gyakorlatilag „állóháború” volt.

Végül egy mesterlövésznek köszönhető az, hogy a lányok kiszabadultak. Ha már az akkori túsztárgyalóknak nem sikerült a rábeszélés.

Szigligeti Zsuzsanna

A kötet mottója: „**A reményért, a megértésért és a bizalomért**”. Úgy legyen.